

[Justitsministeren.]

Endvidere bemyndigedes Justitsministeren til at bestemme, at Lovens Bestemmelser, hvorefter civile Statsmyndigheder, kommunale Myndigheder og de ovennævnte Skytteforeninger i et vist Omfang kan anskaffe og besidde Vaaben m. v., under særlige Omstændigheder midlertidigt kan bortfalde.

1940-Loven var præget af Krigsforholdene, og nærværende Lovforslag tilsigter derfor en Tilbagevendende til den før Krigen gældende Ordning. Glatløbede Hagl- og Salongeværer undtages saaledes atter fra Lovens Bestemmelse, og en yderligere Lempelse er foreslaaet derved, at der nu ogsaa gøres Undtagelse for de rifledes Salongeværers Vedkommende, saaledes som det var Tilfældet før 1934.

Justitsministeren bemyndiges derhos ved Loven til at træffe Bestemmelse om Aflevering mod fuld Erstatning af Vaaben, Ammunition og Sprængstoffer, altsaa ogsaa i Tilfælde, hvor det har været tilladt at have disse Vaaben.

Endelig fastsættes der særlige Bestemmelser om Hjemmeværnsforeningernes Anskaffelse og Besiddelse af Vaaben og Ammunition. Der siges derom i § 9, at Bestemmelsen i § 2, Stk. 1, den Bestemmelse, der forbyder at have Vaaben uden Tilladelse, ikke skal være til Hinder for, at Hjemmeværnsforeninger inden for de i den med Krigsministeriet oprettede Overenskomst indeholdte Regler samt de under Overbestyrelsen for De danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeninger staaende Foreninger anskaffer og besidder Øvelsesvaaben og Ammunition dertil. Adgangen for Hjemmeværnsforeningerne til at have disse Vaaben ordnes efter den mellem Krigsministeriet og Hjemmeværnsforeningerne paatænkte Overenskomst.

Til det anførte kommer enkelte mindre Ændringer. Man har saaledes i § 4 undtaget skarpe Vaaben, hvis Klinge ikke overstiger 12 cm, fra Lovens Bestemmelser.

Jeg skal tillade mig at anbefale dette Lovforslag til velvillig Behandling i det høje Ting.

Formanden: Jeg giver saa Ordet til den højtærede Minister for Handel, Industri og Søfart, for at han kan fremsætte det nys anmeldte Lovforslag.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Villemoes): Jeg har herved den Ære for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 118 af*

13. Marts 1943 om en midlertidig Sukkerordning, jfr. Lov Nr. 297 af 22. Juni 1945. Efter den gældende Lov ophører Bestemmelserne om Roepriisernes Fastsættelse at have Gyldighed fra 30. April i Aar, medens Lovens øvrige Bestemmelser udløber med Udgangen af indeværende Aar.

Lovforslaget gaar ud paa at opretholde Sukkerordningen for Kampagnen i Aaret 1946—47 efter ganske samme Linier, som er fastsat i den gældende Lov. Som Følge af Vanskelighederne ved under Besættelsens senere Aar at sikre den nødvendige Arbejds-kraft til Roernes Pasning og Optagning har der i disse Aar fundet en gradvis Arealnedgang Sted. Arealet var i 1941 47 800 ha og gik ned til 45 300 ha i 1942, 43 700 ha i 1943, 42 100 i 1944 og helt ned paa 38 300 ha i 1945. Inden for dette Omraade regner man endnu almindeligvis med de gamle Arealangivelser, og de 38 300 ha svarer til 71 000 Tdr. Land. Det maa dog siges, at de Arealer, der blev dyrket med Sukkerroer i Aarene 1938 og 1939, kun var ca. 39 000 ha, altsaa ikke nævneværdigt mere end det, vi var nede paa i 1945. Nedgangen i Arealerne i Forbindelse med et aftagende Udbytte i Dobbeltcentner pr. Arealheden har givet en faldende Sukkerhøst, saaledes at det for at kunne opretholde en ønskelig Eksport af Sukker har været nødvendigt og stadig er nødvendigt at gennemføre en relativ streng Rationering. Vi har jo kunnet hjælpe vore nordiske Broderlande Norge og Finland, og ogsaa i nogen Grad Sverige, med Sukker i Krigsaarene.

Fra Regeringens Side har der været ført en Række Forhandlinger med Overbestyrelsen for De samvirkende danske Sukkerroedyrkerforeninger med Henblik paa Sukkerroerordningens Videreførelse paa en saadan Maade, at der kunde blive Dækning for saavel det indenlandske Forbrug som for en Eksport til vore interesserede Nabolande. Fra Overbestyrelsens Side har man under disse Forhandlinger foreslaaet, at der i forskellig Form skulde indrømmes Sukkerroedyrkerne en forhøjet Pris. Nogen Begrundelse herfor i Omkostningsstigningerne foreligger ganske vist ikke. Efter den hidtidige Ordning faar Sukkerroedyrkerne nemlig gennem Regulering af Prisen Dækning for Arbejds lønstigningerne, men man mente fra Overbestyrelsens Side, og det vil jeg ikke modsige, at en vis Prisforhøjelse i Forbindelse med Garanti for et vist Mindsteudbytte kunde tjene til at fremkalde en forøget Tegning af Arealer til Sukkerroedyrning, hvilket vi saa ganske afgjort alle maa anse for overordentlig ønskeligt. Fra Re-